

Scénář k rozhlasové reportáži

Jan Průša se narodil v roce 1943 v Novém Bydžově. Jeho táta byl důstojník československé armády, takže se rodina často stěhovala. Moc času doma netrávil a bohužel chyběl i na jeho prvním školním dni.

Spolužák, který bydlel v ulici, tak jeho táta stál na schodech ty školy a já, když jsem přicházel do školy poprvé, tak on tam udělal mě krizek a řekl, to máš za tátu, který tady není a ať se dobře učím.

V mládí se vždy těšil na čas strávený se svým bratrem u babičky a dědy na Žižkově kde jejich děda vlastnil hotel Ostaš. Během letních prázdnin tam pravidelně jezdil.

To jsme vždycky měli velkou radost , že jsme proběhli všechny kina, co tady v okolí. Takže jsme tady chodili do Ponce, do kina tam byla Jiskra kino, tady nahoře naproti fotbalovému hřišti Viktorky, tam je kino Obzor. Takže jsme třeba za den stačili oběhat tři kina.

Jan Průša vystudoval dopravní ekonomiku a začal pracovat v dopravním podniku. Hotel, který rodině zabavili v padesátých letech se mu nakonec vrátil. Pro něj to byla nejen šance na podnikání ale i možnost pokračovat v dědečkově odkazu.

To po všech těch letech komunismu bylo nečekané.

Tak jsme byli jediný já s bratrem, kteří byli jako k tomu, že mohli dostat tu restituci zpátky, tak jsme o to požádali a my jsme začali podnikat v hotelu v roce 1991.

Jenže hotel byl v hrozném stavu. Studená voda, společné sprchy a záchody. Jan se ale nevzdal a začal hotel postupně obnovovat. A proměnil ho v příjemné místo, tak jak ho známe dnes.

No, tak já motto mám to, pokud někde je nějaký objekt, neprodávejte to. Až to bude vaše, protože peníze se za chvíli rozkutálí.

Rodina pana Průši vlastní hotel od dvacátých let minulého století až dodnes - už po čtyři generace. A pan Průša je velmi hrdý na to, že dál pokračují v práci jeho dědečka.